

med i Beregningen. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvor ofte det vil finde Sted, at en Bei besværliggjør Jordens Drift ved at give Marken en daarlig Figur, at den gjør Anlæg af eller Forandring i alt anlagte Båndløb nødvendig, at en Jords Værdi meget kan betinges af Vælgigheden ved Eiendoms men og ogsaa af den særlige Brug, Gieren gjør af Jorden. Til Exempel er 1 Ed. Land Torvejord, som ved Bonitering faaer en meget lav Taxt, i mange Egne mere værdt end en Ed. god Algerjord til en høj Taxt. Man kan derfor ikke antage, at Mænd, der kun ere udnævnte med det særlige Hverv at bonitere Jord, ogsaa skulde være stiftede til at bestemme Jordens Værdi i Penge. Hertil kommer ogsaa, at der i en Jurisdiction i Almindelighed kun findes 16 à 20 Jordboniteringsmænd, og derfra maa man regne de, der høre til den eller de Communer, hvorigennem det Bei anlæg, der er Gjenstand for Taxation, gaaer, saa der bliver kun et meget lille Antal at vælge imellem. Men dette finder jeg at være en temmelig betydelig Ulempe, som man bliver fri for, naar man følger Lovudkastet, hvorefter Retten udnævner de Mænd, der skulle taxere Jorden, og man har da i sin Magt, overalt hvor særegne Forhold eller Omstændigheder ere tilstede, ogsaa at vælge de Mænd, der ere bekendte med disse særegne Forhold eller Omstændigheder. Loven om Taxationsmænd for Jordbonitering fastsætter, at Valget af disse Jordboniteringsmænd skal fornyes hvert tredje Aar, og selvfølgelig skal altsaa ogsaa Formandsvalget fornyes hvert tredje Aar; men det er næsten umuligt, idetmindste utænkeligt, at en Formand, især i en stor Jurisdiction, i saa kort en Functionstid skulde faae et saadant Bekendtskab til Jordboniteringsmændene, at han under alle Omstændigheder vidste, hvor han skulde finde de til de særegne Forhold meest tjenlige Personer. Derimod har Dommeren i Jurisdictionen ved den Forbindelse, som han paa saa mange Maader kommer i til Jurisdictionens Beboere, stor Leilighed til at lære Folk i Folk i Jurisdictionen at kjende, og kan under enhver given Omstændighed finde de Personer, der ere de beqvemeste. Jeg skulde derfor meget tilraade, at Thinget forkaster

Forslaget under Nr. 5 og holder sig til Lovudkastets Bestemmelse, hvorefter Mænd til at taxere den Jord, som medgaaer til Veien, udnævnes af Retten. Forsaavidt der kan være Tale om, at Formaalet med Forslaget skulde være Besparelse, saa have to ærede Rigsdagsmænd tillige med mig tilladt os at stille et Forslag, som gaaer ud paa, at Landinspecteurens Veiledning ved Taxationen ikke gjøres fornødent. Landinspecteurens Veiledning skal vel fornemmelig gaae ud paa at beregne det Areal, som enhver Grundbestoder afgiver til Veien; men denne Beregning er saa simpel og ligefrem, at man godt kan antage, at enhver Landmand i Jurisdictionen selv kan forestaae en saadan Beregning, og derfor finde vi Landinspecteurens Veiledning ved en saadan Taxation overflødig, hvorfor vi ogsaa have tilladt os at foreslaae, at den herhen hørende Bestemmelse udgaaer af Paragraphen.

P. Hansen: Jeg kan paa ingen Maade forstaae, hvorledes den foregaaende Taler kunde komme til det Resultat, at de Mænd, som skulde taxere Jordens gode og flette Egenstaber, ikke ogsaa skulde kunne bedømme dens Værdi; thi der maa absolut jo dog tages Hensyn paa, hvilke gode og flette Egenstaber Jorden er af. Det kan jo umulig være den ærede Talers Mening, at han troer, at et Stykke Jord er lige meget værd, enten det er taxeret til 1 eller til 24; jeg mener altsaa, at disse Mænd, som kunne taxere Jordens gode og flette Egenstaber ved Udstykning, ogsaa absolut maae kunne bedømme dens Værdi i det her paagjældende Tilfælde. Jeg har ogsaa en Autoritet at støtte mig til i saa Henseende, som jeg troer det ærede Thing ingenlunde vil forkaste. Det vil findes i Rigsdagstidenden udtalt af den forhenværende Indenrigsminister, at han forment, at vi ingenlunde vilde faae daarligere Mænd ved at tage af de Mænd, som ere bestemt til at taxere Jordens gode og flette Egenstaber ved Udstykning, end ved at tage af dem, som bleve udnævnte af Retten, og han udtalte sig ligesaa bestemt imod, at vi skulde udelukke en Landinspecteur og Landmaaler fra denne Forretning. Jeg er ogsaa ganske overbevist om, at en Landinspecteur ikke kan undværes uden at skade Sagen; thi vi maae